Uſk olgo meie ainus hüüs;
Meid tomba Omma pole!

Meid uskus pühhaks rahwaks te,
Et hoiame end Sinnusse,
Ja ühhenda meid ühheks.
Pühhade ossasamisses,
Mis palwes ja So lotusses,
Anna, mis ôigeks rómuks.

Ja selle peále suhhata,
Meid iggapääw, oh Jummal, Sa,
So heldest armust, isse,
Sel aastal, mis nüüd algame,
Et kasso hingel saaksime,
Ja taewa pärrandusse.